

vestit i habitacle, sino que també li ha de permetre la formació i sosteniment de la família, el descans en forma de vacances pagades, els esbargiments honorabls i fins les possibilitats d'estalvi. Aquesta doctrina de la "Rerum Novarum", fou incorporada el 1919 al Tractat de Versalles, que creà l'Organització Internacional del Treball, i reiterada el 1945 a San Francisco, al sentar-se les bases de les Nacions Unides, amb el nom de "retribució decorosa".

L'Estat espanyol es fa passar per catòlic per a poder explotar el catolicisme i s'adhereix a les associacions internacionals per aprofitar-se dels avantatges. Tots sabem massa bé que obliga a mantenir jornals de gana, i qui vol menjar ha d'aplicar-se a més d'una activitat i així al poble no li resten ni diners ni temps per a millorar la seva situació material i espiritual. L'Estat espanyol no pot respectar les doctrines de la "Rerum Novarum", ni acceptar sincerament els principis de les Nacions Unides perquè sap perfectament que el dia que ho faci la seva forçada estructura s'esfondrarà i s'haurà acabat el seu domini sobre els pobles que té oprimits, als quals haurà de reconèixer el dret d'autodeterminació.

La "Rerum Novarum" es refereix també, a la vaga, i afirma que és justa quan s'han esgotat les gestions d'una solució per a canviar condicions abusives en la prestació del treball. I afegeix que, en tot cas, la vaga ha d'ésser pacífica, no autoritzant violències de cap mena. En aquest principi es fonamenten avui les legislacions sobre aquesta matèria a tots els països lliures, en el sentit de què es tracta de l'exercici d'un dret plenament reconegut.

Si el conflicte no està plantejat ara entre empleats i empleadors, sino entre els pobles i l'Estat, que considera la vaga com un dels més greus delictes, perquè l'Estat espanyol no respecta recomanacions de l'Església, ni els més elementals drets humans.

Prenent per base mínima el doctrinarisme de la "Rerum Novarum", per a llurs programes polítics, existeixen a diversos països els anomenats partits democràtics cristians, que no estan vinculats a l'Església, i que en alguns llocs han aconseguit fortes majories.

Per al "catòlic" Estat espanyol seguir les orientacions de Roma és un delictes i per això el partit-democrata-cristià és perseguit i ha de desenvolupar-se clandestinament. A l'Estat espanyol tot és hipocresia i mentida, fins la seva composició està bastida i mantinguda amb l'engany i l'opressió.

"MATER ET MAGISTRA"

En homenatge al 70 aniversari de la "RERUM NOVARUM", Joan XXIII donà a conèixer el 14 de Juliol darrer l'enciclica "Mater et magistra", que vé a ser insistència, confirmació, complement i actualització de la de Lleó XIII.

El Sant Pare ens diu que l'acció de l'Estat no ha d'encaminar-se a disminuir la llibertat d'iniciativa dels particulars, sino a garantir els drets essencials de la persona humana, perquè on manca la iniciativa personal hi ha tirania política, estancament econòmic i disminució de la producció, no sols de bens materials sino també d'aquells que necessita l'esperit.

Llibertat d'iniciativa privada? Drets essencials de la persona? Per l'Estat espanyol és com si sentís ploure. Ha permès que els diaris fessin el gran "boom" de l'enciclica per a millor dissimular la seva veritable acció i procediments despòtics, però no vol ni pot seguir els consells papals. Per això, la revista francesa "Informations Catholiques Internationales" ens deia fa poc que els sistemes imperants a l'Estat espanyol no són gaire diferents dels comunistes.

Joan XXIII remarca que les autoritats han de governar amb una sana concepció del bé comú, afavorint el desenvolupament integral de la persona humana, i presentant com exigències mínimes del bé comú donar ocupació al major nombre possible d'obres, evitar que es constitueixin categories privilegiades, adequar la proporció entre salaris i preus, fer accessibles bens i serveis al major nombre de ciutadans i que els treballadors frueixin de retribucions que els permetin un nivell de vida veritablement humà i que puguin afrontar amb dignitat llurs obligacions familiars. Sovint--diu la carta papal--l'abundància i luxe desenfrenats d'uns quants privilegiats, contrasta amb les condicions inhumanes de la vida de la majoria del país i en alguns llocs són exagerades les despeses per a mantenir l'exèrcit.

Franco sabia el que es feia al realitzar tota mena d'esforços per evitar que en el darrer cónclave sortís elegit l'actual Papa, perquè aquest li deixa al descobert els seus procediments inhumans. Hi ha països que satisfan les exigències que assenyala l'enciclica en menor o major escala, i no precisament per ser exponents pel Sant Pare; però el cas del "catòlic" Estat espanyol és únic perquè no en respecta cap. No cal parlar de les retribucions als treballadors, ni de llur nivell de vida, ni de les possibilitats d'accés a bens i serveis per una majoria de ciutadans, doncs tots coneixem prou bé la situació de misèria que l'Estat ens imposa, i afavoreix el desenvolupament integral de la persona començant per posar tota mena d'obstacles a l'ensenyament amb la finalitat de què tots siguem ben bruts, per tal com la ignorància és la base de l'esclavatge.

Que és exagerat el pressupost militar? Fixeu-vos que Anglaterra, primera potència, té vint milions més d'habitants que això que en diuen Espanya, nombroses